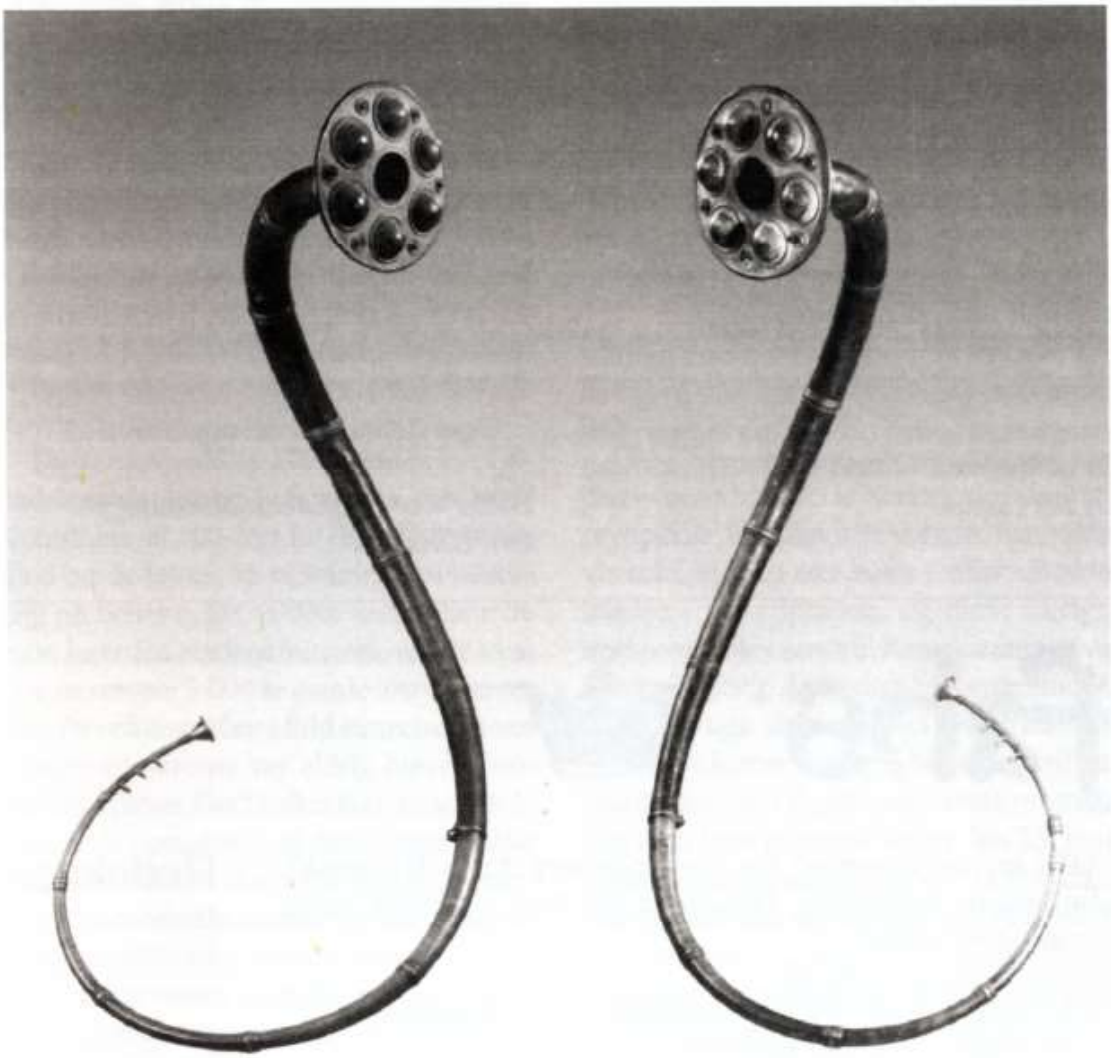
fahs

NUMMER 1 • Februar 2006 20. ÅRGANG

Brudevæltelur nr. 1 & 2
Foto: Kit Weiss, Nationalmuseet 24/2 1997 for LAFAK. Bearbejdet af Geert Brovad

et blad fra
Frederiksborg Amts Historiske Samfund

Godt nytår og »God fortsättning«

som man siger i Sverige et stykke ind i det nye år. Ikke mindst kan vi ønske vores forening »god fortsättning«.

Som vi skrev i sidste nummer af FAHS, fylder Frederiksborg Amts Historiske Samfund 100 år til sommer, nærmere bestemt den 12 juni. Fødselsdagen markeres med en reception på Marienlyst Slot kl. 16-18.

Uanset om man er barn, voksen, omkring de 60 eller som FAHS 100 år er det nødvendigt med nye initiativer og fortsat udvikling for ikke at ende i et statisk leje eller endnu være i en nedadgående spiral.

Og bestyrelsen i Frederiksborg Amts Historiske Samfund gør også sit bedste for at vi hele tiden skal komme videre.

I løbet af kort tid vil vi have en ny brochure klar. Den bliver trykt i farver og i så mange eksemplarer, at den kan lægges frem på biblioteker, museer og lokalhistoriske arkiver i amtet.

Foreningens hjemmeside www.fahs.dk har i lang tid trængt til et serviceeftersyn. Hjemmesiden får derfor snart et mere moderne grafisk udtryk, som vi håber vil medføre, at siderne opleves mere indbydende og at www.fahs.dk bliver lettere at anvende både for foreningens medlemmer og for øvrige brugere. Indadtil bliver det lettere for webmasteren at vedligeholde hjemmesiden.

Jubilæums-årbogen handler, som tidligere omtalt, om Esrum Kanal. Jeg skal hilse og sige, at det bliver en endog meget flot bog - 280 sider og mere end 250 farvebilleder!! Frederiksborg Amts Historiske Samfund er ret heldige, at vi i forbindelse med dette projekt har nogle rigtigt gode samarbejdspartnere i forlægger Niels Richter-Friis og museumsinspektør ved Helsingør Kommunes Museer Lars Bjørn Madsen.

Også i 2006 sker der noget i FAHS.

Håber vi ses til generalforsamlingen.
Eva Stennicke

---

fahs

FAHS er medlemsblad for Frederiksborg Amts Historiske Samfund og udkommer fire gange om året; i februar, april, august og november.
Artikler til bladet sendes til:
Frederiksborg Amts Historiske Samfund, v/ Eva Stennicke
c/o Helsingør Kommunes Biblioteker,
Marienlyst Alle 4, 3000 Helsingør.
Telefon: 4928 3622, fax: 4928 3627.
E-mail: eva.stennicke@comhem.se
Indmeldelse, spørgsmål omkring medlemskab og lign.:
Eva Stennicke - se e-mail, tlf. nr. og adresse ovenfor.
Hjemmeside og adgang til årbogsregister: www.fahs.dk

Redaktion
Bibliotekar
Eva Stennicke
(ansvarshavende red.)
Layout, sats og tilrettelæggelse:
Eva Stennicke

Tryk: FOA

Brudevæltelurerne

af Birthe Skovholm

I efteråret 2005 udkom bogen »Brudevæltelurerne – verdens første og største lurfund«, som resultat af et mangeårigt projekt i Lokalhistorisk Arkiv & Forening i Allerød Kommune.

Det hele startede i 1997, hvor det var 200 år siden, at bonden Ole Pedersen fra Lynge i den nuværende Allerød Kommune fandt seks bronzelurer, da han gravede tørv i sin mose, Brudevælte Mose.

Disse seks lurer er de første, der er blevet registreret i det hele taget, og samtidig er det det største antal lurer, der nogensinde er fundet samlet – altså verdens første og største lurfund.

Da vi nærmede os 1997, syntes vi i Lokalhistorisk Arkiv & Forening i Allerød Kommune, at 200-året for dette fantastiske fund burde fejres, og vi stablede en udstilling på benene. Da vi ikke kunne låne de ægte lurer fra Nationalmuseet, valgte vi at vise de næsten 3.000 år gamle instrumenter som farvefotografier i fuld størrelse, - men Brudevæltelurerne var aldrig blevet fotograferet i farver. Der fandtes kun nogle gamle sort/hvide optagelser, og dem kunne vi ikke bruge. Derfor blev der bestilt farvefotografering af Brudevæltelurerne på Nationalmuseet, og vi fik lov til at være med.

Allerede mens udstillingen var under planlægning, blev der talt om at lave et udstillingskatalog eller en bog om lurerne. Vi havde betalt Nationalmuseets fotograf for nogle fantastisk flotte farvefotos, og vi havde læst hele historien om bronzealderlurerne og specielt Brudevæltelurerne og deres videre skæbne op. Derfor følte vi, at denne spændende historie virkelig burde komme ud til en bredere kreds end blot borgerne i Allerød Kommune, for det var både lokalhistorie, Danmarkshistorie og verdenshistorie

Der blev dannet en redaktionsgruppe på tre fra Arkivet og Foreningen, og så begyndte et langvarigt bogprojekt i fritiden, der efter otte år resulterede i en bog.

Fundet

Bonden Ole Pedersen på Fuglerupgård i Lynge var 79 år gammel, da han under tørvegravning fandt seks lurer ca. 1,5 m under tørven i Brudevælte Mose i 1797.

Ole Pedersen fandt i første omgang kun den øverste halvdel af lurerne med de store prydplader. Han fandt tre par med henholdsvis seks, syv og otte buler – eller såkaldte bukler - i prydpladen, og disse »krigstrompeter« blev sendt til Rentekammeret via Frederiksborg Amtsstue og amtmanden. Godt en uge senere fandt Ole Pedersen mundstykkerne, der også blev sendt til hovedstaden, og i Rentekammerets protokol kan man læse følgende under den 25. juni: »Amtmand Levetzow indberetter at Gaardmand Ole Pedersen i Lynge har ved endvidere at grave i Brudevelte Mose fundet Mundstykkerne eller den øvrige halve Deel af de krumme Metal-Horn, som han under 19. Juny sidste tilsendte Kammeret og at samme ere fundne omtrent 5 Alen (ca. 3 m) fra det Sted hvor Hornene laa i samme Dybde, og i stedet for at Hornene laae to og to sammen, fandtes alle Mundstykkerne samlede, og hvorved fandtes Spor af at

samme havde været bundne tilsammen med treflettet Baand.« (1)

Som belønning for at have afleveret sit fund, fik Ole Pedersen en danefæ-dusør på 30 Rdl., der blev udbetalt over Amtsstuen.

Bronzelurer og trælurer

Der er indtil i dag registreret 60 bronzelurer, og da lurerne altid hører parvis sammen, svarer det til omkring 35 til 37 par. Alle lurer er fundet Østersøområdet, og heraf er 13 fundet i Sydsverige, fire er fundet i Sydnorge, seks stammer fra Nordtyskland og Letland, og de resterende 37 er gravet op af danske tørvemoser. Herudover har man i Nordtyskland fundet nogle beslag, der sammen med uroksehorn menes at være forbilleder for de allerførste bronzelurer.

En del af de fundne lurer er kun fragmenter, men bl.a. Telleruplurerne, Folrisdamlurerne og Revheimlurerne er i dag hele lurer.

Af gode grunde ved vi ikke, hvad bronzealderfolkene kaldte deres svungne blæseinstrumenter, for vi har hverken skriftlige eller mundtlige overleveringer fra den tid. Bronzealdermenneskene kunne ikke skrive, og fordi hornene blev nedlagt i offermoserne omkring 800 f. Kr., gik deres navn ud af sproget og i glemmebogen.

Navnet lur er først fundet frem i 1800-tallet, da Oldsagskommissionen skulle katalogisere den store samling af oldsager.

Den ældste litteratur man kendte, der handlede om Norden og nordiske forhold, var Saxo og sagaerne, og da de var fra »oldtiden« ligesom hornene, tog man disse værker og overførte rask væk navne og betegnelser fra vikingetiden til fund fra bronzealderen.

I sagaerne fortælles om lurer, der kalder krigerne til kamp, men desværre er der ingen beskrivelse af disse krigstrompeter. Da de ikke vidste bedre, var det derfor en selvfølge for de første arkæologer at give navnet lur til bronzealderens horn.

På oldnordisk betyder ordet »lur« bl.a. »n udhulet træstok«, og i resten af Skandinavien kender man stadig et sæterinstrument ved navn lur, der består af 1-2 m lange trælister omvundet med birkebark, så de danner et rør.

Sådanne trælurer kendes også herhjemme, bl.a. fra et vikingefund i Herning, og det er sådan vikingernes lur så ud.

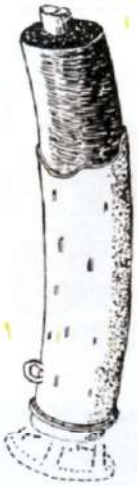
Desværre er det en udbredt misforståelse, at vikingerne spillede på bronzealderlurer, og det bliver svært at udrydde denne fejl, så længe f.eks. Frederikssund-vikinger, vittighedstegnere og souvenirproducenter udstyrer vikingerne med lurer, der alle havde ligget i tørvemoserne i omkring 1.600 år, da vikingetiden begyndte.

Lurhåndværket

Det kommer bag på de fleste, at de originale bronzelurer er støbte. Alle nutidige kopier er lavet af bronze- eller messingplader, der er loddet sammen, og det er faktisk endnu ikke lykkedes at efterlave en bronzelur med den originale støbemetode - »à cire perdue« eller »med tabt voks« - og det forstår man egentlig godt, når man hører, hvordan det forgik.

Brudevæltelurerne er støbt i op tretten enkeltstykker (lurerne med 7 bukler i prydpladen), - tolv stykker til røret plus prydpladen, der også er støbt.

For at støbe en lurdel må bronzestøberen først lavet en lerkerne, sandsynligvis med en pind eller et træstykke indeni til at stabilisere. Herudover modelleres lurrøret i bivoks i én til to millimeters tykkelse. Mundstykke, vulster og eventuelle ringe til rasleblik og kæde modelleres ligeledes i voks. Herefter indstikkes små bronzestykker i voksen, som skal holde afstanden mellem lerkernen og

1. En lursektions indre lerkerne. Med bivoks modelleres lurrøret i én til to millimeters tykkelse udenpå kernen. Mundstykke, vulster og ringe modelleres ligeledes i voks

2. Uden på voksmodellen formes en tyk lerform

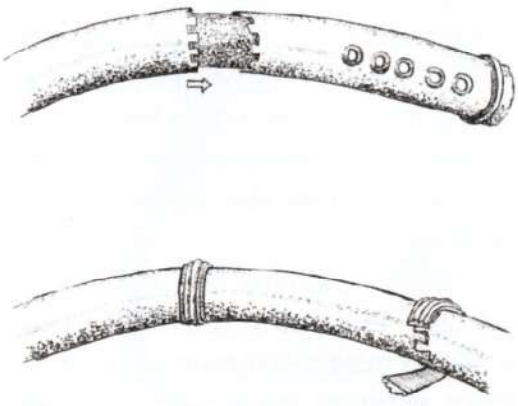
3. Efter tørring brændes lerformen let og al voks forsvinder

4. Smeltet bronze hældes i formen, hvilket vil sige hulrummet efter det smeltede vokslag

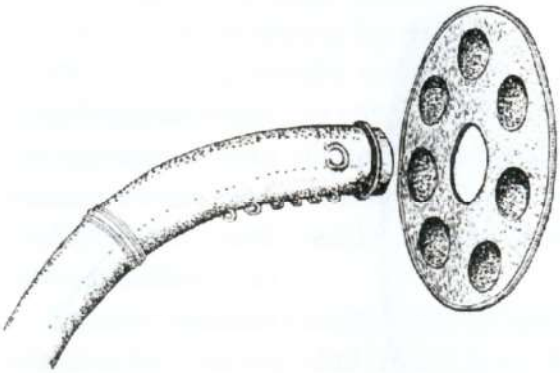
5. Lerformen og lerkernen hugges væk

6. Rørstykkerne ciseleres og enderne gives en mæanderformet kant. To rørstykker samles over en ny lerkerne. Profilerede ringe modelleres over samlingerne i bivoks

7. En lerform med indfyldningshul opbygges over vokssamlingen, der brændes væk. Hulrummet udstøbes med smeltet bronze

8. Færdig samling dækket af dekorativ ring

den yderste lerform. Derefter laves den yderste lerform udenpå voksen. Efter tørring brændes lerformen let, hvorved voksen smelter og forsvinder. Nu har man en form, hvor kernen holdes på plads af afstandsstykkerne, så den ikke ligger og rasler inden i den yderste form. Så hældes den smeltede bronze i formen, og det hele køler af. Dette er en såkaldt uægte form, altså en form, der ikke kan skilles ad, men kun bruges én gang. Derfor slås formen itu for at få lurstykket ud. Hele denne proces gentages nu lige så mange gange, som der er lurstykker i luren. Men hvert stykke skal krumme på en ny måde, og da luren en et konisk rør, er stykkernes diameter også forskellig i hver ende, men skal samtidig passe med næste rør.

For at samle stykkerne skal der gang i støberiet igen. Enderne af rørene, der skal samles, får en mæanderformet kant, så de kan passes sammen, og derefter laves en lerkerne indeni de samlede rør. Oven på samlingen modelleres en profileret ring i voks, og udenpå igen laves den ydre form. Herefter følger tørring, brænding, indhældning af flydende bronze, afkøling og fjernelse af formen. Sådan fortsættes, indtil man har hele lurrørets længde, og så mangler man bare at modellere prydpladen i voks med bukler og ringe, støbe den på samme måde som resten, og smede den fast på rørenden. Og så kan man gå i gang med den anden lur.

Når man ser denne beskrivelse af, hvordan man støber en lur, er det helt ufatteligt, at man har kunnet fremstille disse pragtinstrumenter for 3.000 år siden. Man forstår også bedre, at alle forsøg på at gøre bronzealderens lurmagere kunsten efter er forfejlet.

Den sjette lur

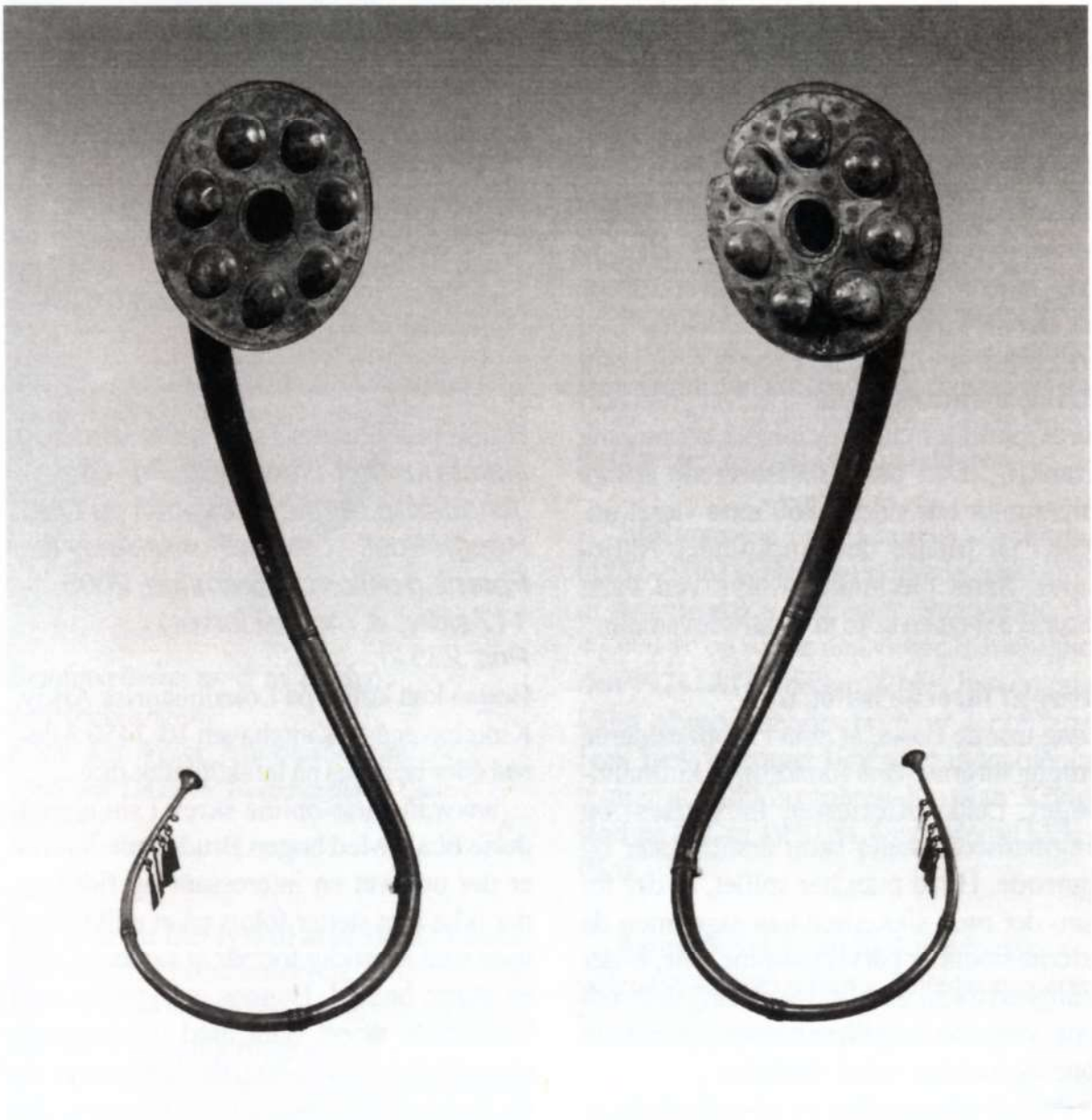
På Nationalmuseet i København opbevares kun fem af Brudevæltelurerne, mens den sjette og sidste lur befinder sig på Eremitagemuseet i Sankt Petersborg. Denne sjette lur blev i 1845 givet til den russiske zar, der på grund af Frederik VIIs barnløshed var begyndt at vise interesse for den danske arvefølge.

For at »formilde« zaren sendte kong Christian VIII luren til Rusland med prins Frederik af Hesssen, og på mirakuløs vis har den her overlevet både revolutionen og 2. Verdenskrig. Siden slutningen af 1920´erne har den stået på magasin på Eremitagemuseet i

det gamle Vinterpalads i det daværende Leningrad.

Luren var blevet afbildet i et lærd russisk værk i 1853, men selvom professor Glob på et tidspunkt havde besøgt museet og endda spillet på luren, var den aldrig blevet fotograferet. Ikke før broderen til en af redaktørerne på bogen om Brudevæltelurerne besøgte museet i 1988. Han besøgte museet »på bestilling hjemmefra« og tog nogle amatørfotos af luren.

Ti år efter den første fotografering var den sjette lur tilbage i København – men kun på besøg. Den var hjemlånt af Nationalmuseet til særudstillingen »Guder og helte i Bronzealderen«. Der har været gjort flere forsøg på at få luren hjem igen, men alle er strandet. Der er dog stadig mange,

Brudevæltelur nr. 3 & 4
Foto: Kit Weiss, Narionalmuseet 24/2 1997 for LAFAK. Bearbejdet af Geert Brovad

ikke mindst i Allerød, der arbejder på at få de seks bronzelurer fra Brudevælte Mose genforenet.

Blistruplurerne

Ud over Brudevæltelurerne er der fundet endnu et lurpar i Frederiksborg Amt, nemlig Blistruplurerne, der i 1858 blev gravet op af Smidstrup Mose mellem Gilleleje og Rågeleje.

Dette lurpar har ti bukler i prydpladen, og de hører til blandt de allerprægtigste blandt samtlige fundne lurer. Desværre blev deres tid sammen kort, for allerede i året efter fundet blev Frederik VIIs oldsagssamling ødelagt ved Frederiksborg Slots brand. Museumsinspektør Liv Appel på Gilleleje Museum har undersøgt sagen grundigt og konkluderer, at det imidlertid kun er den ene lur, der blev totalskadet under branden. Den anden lur er på forunderlig vis – ligesom den sjette Brudevæltelur – blevet givet bort for at formilde fremmede magter, denne gang Frankrig. Den hårdt restaurerede enlige Blistruplur har siden 1860´erne været udstillet på Musée des Antiquitées Nationales, Saint Germain-en-laye ved Paris sammen med en kopi af en Brudevæltelur.

Brug af lurerne før og nu

I dag tror de fleste, at man i bronzealderen brugte lurerne ved forskellige kulthandlinger, f.eks. offerfester, indvielses- og frugtbarhedsritualer samt årstidsfester og lignende. Hvad man har spillet, er der ingen, der med sikkerhed kan sige, men da lurerne stemmer parvis i samme tone, er der mulighed for, at frembringe en lang uafbrudt tone, ved at to lurspillere blæser den samme tone og trækker vejret skiftevis.

På flere grammofon- og cd-indspilninger gives eksempler på, at lurerne også kan bruges som konventionelle nutidige instrumenter, og hvem ved? Når bronzealderfolkene har kunnet støbe en lur, så har de måske også kunnet spille en melodi?

Med visse forbehold er det i dag muligt at spille på syv lurpar, heriblandt alle Brudevæltelurerne.

I 1890´erne indførte man den (u)skik, hver sankthans aften at spille på originale lurer fra taget på Nationalmuseets mellembygning. Først da nazisterne i slutningen af 1930´erne begyndte at interessere sig for lurerne og øve på dem, blev der sat en foreløbig stopper for brugen af originalerne.

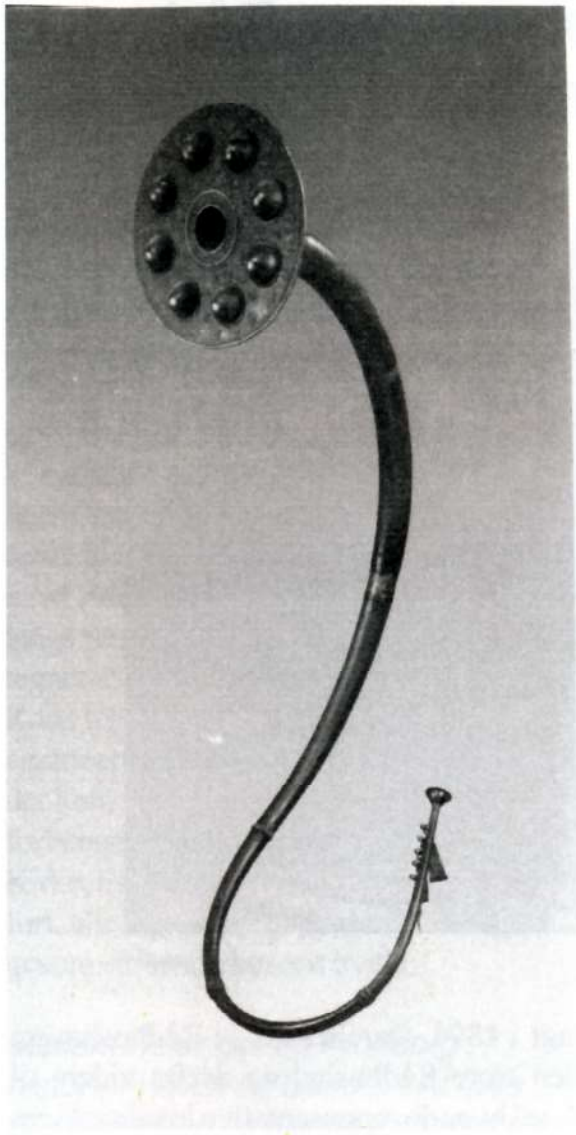
(1) Rtk. 2422,179 Sj. Renteskriver Kontorjournal 1797. Nr. 739. 25. juni 1797

Artiklens forfatter, Birthe Skovholm er medforfatter til bogen om Brudevæltelurerne. Hun er cand.mag. i historie og arkivleder på Lokalhistorisk Arkiv i Allerød.

Brudevæltelurerne : verdens første og største lurfund. Redaktion: Per-Olof Johansson, Birthe Skovholm og Ole Høegh Post. - Lokalhistorisk Arkiv & Forening i Allerød Kommune, 2005. 117 sider, ill. (nogle i farver). Pris: 235 kr.

Bogen kan købes på Lokalhistorisk Arkiv, Kirkehavegård, Kirkehaven 10, 3450 Allerød eller bestilles på lafak@lafak.dk

www.historie-online skrev i sin anmeldelse bl.a. »Med bogen Brudevæltelurerne er der udgivet en interessant og flot bog, der ikke blot sætter fokus på et unikt fund, men som samtidig formår at sætte det ind i en større helhed. Bogens opbygning med kortfattede afsnit fyldt med illustrationer giver en læsevenlig bog, der henvender sig til en bred læserskare med interesse for bronzealderen og dennes nationale klenodier ...«

Brudevæltelur nr. 5 (8 bukler, venstresvungen)
Foto: Kit Weiss, Nationalmuseet 24/2 1997 for LAFAK. Bearbejdet af Geert Brovad

Har man nu fået lyst til at se flere fantastiske fund fra bronzealderen, er det en god ide at klikke ind på Nationalmuseets hjemmeside www.guderoggrave.dk

Her findes fotografier med beskrivelse af 450 danske bronzealderfund udvalgt fra Nationalmuseets samlinger. Hertil temaartikler, tidstavle og ordbog.

Vidste du at...

af fhv. overbibliotekar Ernst Tursø

Asminderød Kirke og kirkegård

...på Asminderød Kirkegård er der foruden sognets folk også begravet en lang række kunstnere og personligheder. Her ligger balletmester August Bournonville og digteren Frederik Paludan-Müller begravet, og her findes gravminderne for tegneren Ib Andersen, forfatteren H. F. Ewald, skuespilleren Olaf Poulsen og kunstmaleren Hans Nikolaj Hansen.

...Danmarks ældste og mindste våbenhus i Asminderød Kirke er opført omkring 1200. Den romanske kirke af råt tilhugne kampesten stammer fra begyndelsen af 1100-tallet, mens kirketårnet i gotisk stil af munkesten blev bygget i middelalderen.

... buksegrossereren Francis Zachariae (1852-1936) købte Asminderød Kirke i 1920 af borgmester Lindhagen, Stockholm for 47.000 kr. og solgte den videre til menigheden 1924. Af Christian X blev han engang kaldt »Fredensborgs brygger Jacobsen«. Han blev begravet i sit eget mausoleum, tegnet af bogkunstneren Kristian Kongstad og opført 1910 på Asminderød kirkegård

... Asminderød Kirke fik 4 nye messehageler 1994-1996 udført af billedkunstneren Lin Utzon.

Rundvisning på Københavns Rådhus fredag den 5. maj

Fredag den 5. maj kl. 15 har foreningens medlemmer mulighed for at komme på en rundvisning på Københavns Rådhus.

Vi mødes kl. 15 i restauranten på Palace Hotel til kaffe med kringle. (Palace Hotel ligger ved Københavns Rådhus og statuen af lurblæserne).

Kl. 16 skal vi stå klar ved indgangen bag Rådhuset (ved Brandstationen). Her vil vi blive vist rundt af Joyce Svensson. Hun er ansat som fuldmægtig i Københavns Kommunes informationsafdeling og er samtidig formand for Martin Nyrop Selskabet. Joyce Svensson er efter sigende den, der kender mest til Martin Nyrops store hus

Rundturen starter turen i kælderen, hvor vi ser grundstenen til Rådhuset der blev lagt i 1894. Derefter ser vi Rådhushaven, den store Rådhushal og derfra videre til 2. sal hvor de repræsentative lokaler såsom Festsal, Borgerrepræsentation, Rådhusbibliotek m.m. befinder sig.

Vi slutter turen på loftet med at se det gamle modelkammer, en tur på »Vægtergangen« på taget, og som det sidste det store Festsalskøkken.

Hele arrangementet koster 100 kr. og omvisningen, der tager små 2 timer, er kun for godt gående. Vi gør opmærksom på, at der kun er plads til 25 deltagere.

Tilmelding til Torben Bill-Jessen
tlf. 49 21 86 89
e-mail. tb-j@stofanet.dk

Nyt om bøger

ved Eva Stennicke

Jørgen Christensen: Den hvide by med de røde tage : en krønike om arkitekten Per Christiansen, Espergærde. - Helsingør : Nordisk Forlag for Videnskab og Teknik, 2005. - 128 sider : ill. Pris: 130 kr.

»Den hvide by« i Espergærde ligger mellem Kløvermarken og Hovvej. Bebyggelserne blev opført fra 1962 og til slutningen af 1960'erne. De kubiske kædehuse langs Søndermarken er fra 1962 og blev tegnet af Peer Bruun og Per Christiansen. Røde tegltage, hvide mure og en række egetræer på hver side af vejen er temaer der kom til at præge hele bebyggelsen. I forlængelse af boligerne blev Mørdrup Kirke, Espergærde Bibliotek og Center opført, alle tegnet af Per Christiansen og ligesom enfamiliehusene hvide.

Mellem Helsingør og Kronborg : 71 historier i tekst og billeder . Af Lars Bjørn Madsen og Kenno Pedersen. - Helsingør : Helsingør Kommunes Museer, 2005. - 152 sider : ill. (nogle i farver). Pris: 295 kr.

Helsingørs historie i 71 punktnedslag. Bogens tidsramme er fra oldtid til nutid. Den historiske og geografiske ramme er Kronborg og det gamle Helsingør med fokus på det tidligere værftsområde.

Folkesagn : overtro og fortællinger. - Jægerspris : Historisk Forening i Jægerspris, 2005. - 60 sider : ill. Pris: 100 kr.

Sagn og overtro fra Skoven, Dråby, Gerlev, Kyndby og Krogstrup sogne

Et historisk portræt af Hørsholm. Af Lisbet Hein, Ole Lass Jensen og Hans Jørgen Winther Jensen. - Hørsholm : Hørsholm Egns Museum, 2005. - 120 sider : ill. (nogle i farver). Pris: 200 kr.

www.historie-online skriver bl.a.: »I et flydende, letlæst og fejlfrit sprog bliver læseren ført gennem temaer af lokalområdets historie i 24 korte kapitler. Hvert kapitel er en afsluttet historie og kan læses for sig. Alle historierne er illustrerede af et velvalgt billedmateriale.«

Stilling, Niels Peter : En malerisk Danmarksrejse : O.J. Rawerts akvareller 1810-1850 . - Ebeltoft : Skippershoved, 2005. - 301 sider: ill. i farver. Pris: 348 kr.

Omkring 300 akvareller af bymiljøer, landskaber, kirker, herregårde m.m. fra starten af 1800-talet illustrerer det før-industrielle Danmark og ledsages af en tekst der sætter billederne ind i den historiske sammenhæng. På side 92-132 findes akvarellerne fra det nordsjællandske område, f.eks. Farum, Hørsholm, Humlebæk , Snekkersten, Helsingør, Hellebæk, Gurre, Nakkehoved Fyr, Søborg, Esrum Kanal, Nødebo, Sørup, Fredensborg, Frederiksværk og Arresø, Helene Kilde samt Jægerspris.

Forsyninger til tiden : de tekniske forsyningers historie i Frederiksværk Kommune 1905-2005. Af Marie Bach, Henrik Harnow og Søren la Cour Jensen. - Frederiksværk : Industrimuseet Frederiks Værk, 2005. 125 sider, ill. (nogle i farver). Pris: 140 kr.

Bogen er en beretning om Frederiksværks tekniske forsyningers historie. Samtidig kan den læses som en anderledes byhistorie.

Generalforsamlingen afholdes onsdag d. 29. marts 2006 kl. 19 i Hillerød

Der indkaldes hermed til ordinær generalforsamling
onsdag den 29. marts 2006 kl. 19 i Kedelhuset,
Christiansgade 5 i Hillerød (bag Hillerød Bibliotek).

Dagsorden ifølge lovene:

1. Valg af dirigent
2. Beretning om foreningens virksomhed i det forløbne år
3. Fremlæggelse af det reviderede regnskab
4. Forslag fra bestyrelsen eller fra medlemmer
5. Valg af bestyrelsesmedlemmer
6. Valg af to revisorer
7. Fastlæggelse af kontingent
8. Eventuelt

Forslag der ønskes behandlet på generalforsamlingen skal
fremsendes skriftligt til bestyrelsen senest 8 dage før denne.

Efter generalforsamlingen viser vi PH's Danmarksfilm fra 1935 på storskærm.
I den forbindelse vil der blive serveret kaffe og kage. Pris 30 kr.

Vi håber at se rigtigt mange af vores medlemmer !